

הנכסים כמי שלא חלקו כלל, ופטורים מהקלבו, וחייבים במעשר בהמה.

וביארנו בגמרא, שהטעם לכך שפטורים מקלבו, אף על פי שחלקו שאר נכסים, כי הלא מביאים הם יחד את שקליהם, ומאחר שאת השקלים עצמם מביאים יחד, הרי הם כמי שלא חלקום, והרי הם נספחים לבהמות שלא חלקו, ולא לשאר נכסים שחלקו, ולכן פטורים מקלבו, כנותנים מחצית השקל מממון שלא חלקו. [ולכאורה לפי זה, דווקא באופן הזה מועיל רוב בהמות ללכת אחרי אף לענין קלבו, כשחלקו מיעוט שאר ממון ולא בהמות, אבל כשחלקו רוב בהמות ולא מיעוט שאר ממון, בזה כל אחד נידון לעצמו ואין הולכים אחר רוב בהמות לענין קלבו, ולכן פטורים מקלבו, וממעשר בהמה. ויליע בדבר].

היא שני אחין שירשו את אביהן

היא שני גיסין שירשו את חמיהן

אמר רבי בא בשם אבא בר רב הונא, היא שני אחים שירשו את אביהם, היא שני גיסים שירשו את חמיהן.

- מפירוש בעל תקלין חדתין נראה, שדברים אלו באו ליישב קושיה שהקשו על הסברא הנ"ל, שכשחלקו מיעוט נכסים ולא רוב בהמות, מאחר שנותנים למחצית השקל יחד, נחשבים כמו שלא חלקו בו ופטורים מקלבו, אם כן אפילו חלקו הכל, אם באים לתת למחצית השקל יחד, יחשבו כמי שלא חלקו בו ויהיו פטורים מקלבו. ועל זה תירצו, שדווקא כשיש לתלות את שותפותם בירושה, כגון שבבהמות עודם יורשים, אז ניתן לומר שבמחצית השקל שנותנים, גם כן נחשבים כיוורשים, אבל כשאין כאן ירושה כלל, כי חלקו הכל, אף שחזרו ונשתתפו, הרי הם כשאר שותפים, כגון שני גיסים, שאין צירופם בנתינה פוטרם מקלבו.

- ומפירוש בעל קרבן העדה נראה, שדברים אלו הם דין בפני עצמו, שבאו ללמד, שאין חילוק בין יורשים דאוריתא, כשני בנים, לבין יורשים מדרבנן, כשני גיסים^א, מאחר שנחשבים כיוורשים, פטורים מקלבו.

^א אפשר שזה כדעת האומרים ירושת הבעל דרבנן, וכגון שמת חמיהם, ואחר כך מתו נשותיהם, שהגיסים יורשים את ירושת חמיהם מדרבנן.